

őri Ítéletábla, mint másodfokú bíróság

Bf.78/2016/8. szám

A Győri Ítéletábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2017. évi március hó 28. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés előkészületének büntette és más bűncselekmények miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2016. évi június hó 16. napján kihirdetett 4.B.335/2015/21. számú **ítéletét megváltoztatja**, a kiszabott szabadságvesztést és a közügyektől eltiltást egyaránt 3-3 /három-három/ évre súlyosítja.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlott 393.452.- /Háromszázkilencvenháromezer-négyszázötvenkettő/ Ft-ot köteles megfizetni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 45.290.- /Negyvenötezer-kettőszázkilencven/ Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezi.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék 2016 március 22. és június 16. napján nyilvános tárgyalásokon lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, az utóbbi napon hozott fenti számú ítéletével, a 2014. december 5. napjától őrizetben, majd 2014. december 8. napjától 2015. június 2. napjáig előzetes letartóztatásban volt **vádlottat** bűnösnek mondta ki emberölés előkészületének büntetében (Btk. 160.§ (1), (3) bekezdés),

közveszélyokozás előkészületének büntetében (Btk. 322. § (1), (4) bekezdés) és zaklatás vétségében (Btk.222.§ (1), (3) bekezdés a) pont).

Ezért 2 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött idő beszámításáról a szabadságvesztésbe és arról, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap bocsátható feltételes szabadságra.

Elrendelte a Tatabányai Járásbíróság 28.B.613/2012/66. számú ítéletével kiszabott és kettő évi próbaidőre felfüggesztett egy év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés utólagos végrehajtását.

A Tatabányai Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.356/2015. számon bevételezett bűnjelek lefoglalását megszüntette és elrendelte az 1.,2.,3.,4.,6. szám alatti kabátok, nadrág, tör megsemmisítését, 5. szám alatti bicska kiadását a vádlottnak, a DVD lemez iratokhoz csatolását. Az elkövetéshez használt palackokat, öngyújtót, gyufát elkobozta. Kötelezte a vádlottat 393.432.-forint

felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Megállapította, hogy 13.487.-forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az ítélet kihirdetésekor, ellene két irányból jelentettek be fellebbezést, az ügyész a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, a vádlott és védője a zaklatás vétségén felül megállapított két bűncselekményben a vádlott felmentése végett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.237/2016/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított formában fenntartotta és indítványozta az igazságügyi tűzvédelmi szakértői vélemény kiegészítésének elrendelését és ennek tárgyalás anyagává tételével részbizonyítás felvételét. A vádhatóság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet 1. tényállási pontja részben felderítetlen, mert a közveszély bekövetkezésének megállapításához szükséges tisztázni, hogy a benzin meggyújtása esetén fennállt-e a tűz terjeszkedésének lehetősége a számú ingatlanon kívül és ezzel meg nem határozott, de nagyobb számú személy és előre fel nem becsülhető nagyobb értékű vagyontárgyak veszélyeztetésének objektív lehetősége. Rámutatott, hogy a közveszély bekövetkezése jogi következtetés, amelynek a tényalapját a tűzvédelmi szakértői vélemény ismételt kiegészítésének elrendelésével lehetséges megállapítani.

Az ítélet tábla a bizonyítási indítványnak helyt adva, Bf.78/2016/2. számú végzésében elrendelte Németi László igazságügyi tűzvédelmi szakértő alap és kiegészítő szakvéleményének kiegészítését arra nézve, hogy a vádlott cselekményével érintett helyszínen és a közvetlen, illetőleg távolabbi környezetében található építmények jellegzetes tulajdonságait, elhelyezkedését, környezeti adottságait és minden egyéb objektív tényezőt figyelembe véve, reálisan és szükségszerűen fennállt-e a veszélye annak, hogy hathatós beavatkozás nélkül a benzin begyulladása esetén a tűz áttérjedjen a szomszédos építményekre, illetve az út túloldalán elhelyezkedő ingatlanok építményeire. Felhívta a szakértőt, hogy a tűz szomszédos épületekre történő továbbterjedésének irányába, illetve ellene ható tényezőket is tárja fel.

A kiegészítő szakértői véleményt a szakértő az ítélet táblára a tárgyalás előkészítő szakaszában beterjesztette. Ennek ismeretében a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.237/2016/4. számú átiratában a korábbi indítványt kiegészítette és a kiszabott szabadságvesztés, valamint a mellékbüntetés tartamának felemelésével, a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének korrekciójával az elsőfokú ítélet megváltoztatását, egyebekben a tényállás kiegészítését követően, annak helybenhagyását indítványozta.

Az átiratban kiemelte a vádhatóság, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mérlegelve, helytálló érvekkel alátámasztva nem fogadta el a vádlott védekezését, akinek a felmentésére csak a bizonyítékok felülmérlegelésével megállapított, eltérő tényállás mellett kerülhetne sor. Az 1. tényállási pontot a kiegészítő szakértői vélemény alapján kiegészítendőnek tartotta azzal, hogy a számú épülettől délkelet irányban lévő ... szám alatti épület 1,2 méter távolságra létesült. Amennyiben a feltételezett tűz az épület egészére kiterjed és adott időben akár gyenge légmozgás van ezen épület irányába, akkor a tűz a faanyagból készült fedélszerkezeten keresztül, beavatkozás hiányában ezen épület egészére áttérjedhetett volna.

Az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére levont következtetéssel, a cselekmény jogi minősítésével egyetértett. Az alkalmazott büntetés vonatkozásában a vádhatóság arra tért ki, hogy a vádlott javára szóló enyhítő körülményt az ügyben nem lehetett feltárni, a súlyosító körülményekre figyelemmel, az irányadó középértéktől több mint két évvel alatta maradó tartamban kiszabott szabadságvesztés büntetést súlytalannak tartotta.

A bűnügyi költség összegét, amelyet a vádlott köteles megfizetni, azért indítványozta korrigálni 398.532.-forintra, mert abban nem került elszámolásra a 2014. december 8. napján tartott ülésen felmerült 5.080.-forint védői díj.

A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás után a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyezően az ügyészi fellebbezést a büntetés súlyosítására továbbra is fenntartotta, valamint az 1. tényállási pont kiegészítésére, a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének korrekciójára tett indítványt.

A perbeszédében rámutatott, hogy a vádlott beismerő vallomást tett mindkét tényállási pont tekintetében, de tagadta a bűnösségét. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokból származó adatokat okszerűen mérlegelve, túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, az 1. tényállási pont részbeni megalapozatlansága a másodfokon felvett részbizonyítással kiküszöbölhető az átiratban írt kiegészítéssel. A cselekmények minősítése helytálló, az irányadó tényállásból következik, ha sikerül a vádlottnak a benzint begyűjtani, a tűz pusztító hatása folytán, több személy élete, testi épsége, nagyobb értékű vagyontárgyak megsemmisülésének konkrét veszélye bekövetkezésére fennállt a reális lehetőség. Az első fokon kiszabott büntetést, amely a középérték felét sem éri el, azért tartotta eltúlzottan enyhének, mert a vádlott javára értékelhető enyhítő körülmény nincs, az elsőfokú bíróság azt csupán a bűncselekmények jellegével indokolta. A bűncselekmények halmazatára, a próbaidő alatti elkövetésre, a súlyosító tényezőkre figyelemmel, a vádlottal szemben a középértéket megközelítő tartamú szabadságvesztést és hosszabb tartamú mellékbüntetést tartott szükségesnek.

Kitért arra is, hogy az elsőfokú ítéletnek a rendelkező részében helyesbítésre szorul az előkészületi bűncselekmények megnevezése.

Az ítéletábra tárgyalásán a védő a fellebbezését fenntartotta, elsődlegesen részfelmentésért és enyhítésért, másodlagosan kiegészítette az elsőfokú ítélet helyben hagyása érdekében.

Perbeszédében tartotta az első fokon elhangzott védőbeszédét és arra tért ki, hogy védence gyűjtogatásra és az ölésre irányuló szándéka nem bizonyítható. A magával vitt flakont nem vitte be a lakásba, az kiesett a kezéből, nem kívánta a benzint begyűjtani.

Vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez és azt hangsúlyozta, hogy nem készült gyűjtogatásra.

Az ítéletábra a kétirányú fellebbezésekre tekintettel, a Tatabányai Törvényszék ítéletét a megelőző eljárással együtt, a Be. 348.§ (1) bekezdés alapján teljes körűen, a Be. 363.§ (2) bekezdés b) pont szerint tárgyaláson bírálta felül, amely kiterjedt az eljárás törvényességének, a tényállás megalapozottságának, valamint a fő-és járulékos kérdésekben hozott döntések felülvizsgálatára.

Ennek eredményeként a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezésnek és fellebbviteli főügyészség indítványának adott helyt.

A védelmi fellebbezés nem alapos.

Elsődlegesen megállapította, hogy a törvényszék olyan hibát, mulasztást, ami az érdemi felülbírálatot akadályozná, illetve amelyet a másodfokú eljárásban szükséges lett volna orvosolni, nem vétett.

Az első fokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, eljárása során nem sértette meg a tisztességes és időszerű eljárás követelményeit. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a

lefolytatott bizonyítási eljárásban a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, amikor a tárgyalásokon kihallgatta a vádlottat, a tanúkat, az igazságügyi tűzvédelmi szakértőt, a további szakvéleményeket, okirati bizonyítékokat és a nyomozás során jegyzőkönyvben rögzített vádlotti és tanúvallomásokat elétárással és ismertetésével a tárgyalás részévé tette. Az ítélet tábla a nyomozó hatóság eljárásában sem talált a bizonyítékok felderítése tekintetében törvényességi kifogást. Mivel a bizonyítás törvényessége nem kérdőjelezhető meg, amit az érdekelték nem is vitattak, a másodfokú bíróság felülbírálatára valamennyi, az elsőfokú bíróság számára rendelkezésre álló bizonyítékra kiterjedhetett.

Az elsőfokú bíróságnak számos bizonyíték állt rendelkezésére, melyeket egyenként és egymással összevetve, okszerűen értékelt. Alaposan megvizsgálta a vádlottnak a nyomozás és a tárgyalás során tett nyilatkozatait, azt önmagával és más bizonyítékokkal összevetette. Bemutatta az ítélet indokolásában, hogy melyek az aggályos részei a vádlotti vallomásnak és helytálló a végkövetkeztetése, hogy csak azokra a magára nézve részben terhelő vallomás részletekre alapítható tényállás, amelyek illeszthetők az egyéb bizonyítékokhoz.

A vádlott védekezésének fő tartalmi elemeit tekintve megállapítható, hogy azokban számtalan ellentmondás van. A vádlott a nyomozati vallomáshoz képest a tárgyaláson eltérően adta elő, hogy **P.I.** milyen módon használta vele szemben a kést, a benzint miért vásárolta, a palack kupakjával mi történt, mit mondott a szobában lévőeknek. Az eljárás során mindvégig következetesen tagadta, hogy a sértettek lakóhelyét fel akarta gyújtani, illetve az előzetes letartóztatásból történt szabadulása után zaklatta az élettársát.

A bizonyítékokat együttesen vizsgálva, megállapítható, hogy azokkal nem egyeztethető a védekezése.

Sz.J. sértett a vádlott vallomását abban a részében alátámasztotta, ahogy beszámolt az életvezetésükről, hogy milyen viszony volt közöttük korábban. **P.I.**-al mindketten korrekt módon, egybehangzóan mondták el a vádbeli napon történeteket, nyilatkoztak a vádlotti fenyegetések körülményeiről. **H.I.** nyomozás során tett tanúvallomása az általuk elmondottakat abban a részében alátámasztja, hogy a vádlott a ház rájuk gyújtásával és a „megdögletek” szavakkal fenyegetőzött, benzines flakon volt nála. Ez a tanú beszélt arról is, hogy **P.I.**-nál kés volt, de amit erről a vádlott előadott - hogy használta a kést a sértett - nem támasztotta alá. **Sz.J.** és **P.I.** sértettek pedig cáfolták, hogy a sértettnél kés volt.

A sértett tanúk érzelmi állapotának betudható, eltúlzott elem, illetve lényeges ellentmondás tehát a nyilatkozataikban nem tárható fel, ezáltal az elfogultságukra, az általuk elmondottak hiteltelenségére nem lehet következtetni. **Sz.J.** és **P.I.** tanúk szavahihetőségét részben a vádlott vallomása is alátámasztja, valamint a rendőrtanúk által elmondottak onnantól kezdve, amikortól hívásra kiérkeztek a helyszínre és bekapcsolódtak az eseményekbe. Ezen túlmenően ugyancsak a benzinkúton dolgozó tanú vallomása, a benzinkúton rögzített felvétel, a rendőrségi segélyhívón tett bejelentés tartalma, a rendőri jelentések adatai, a szállásadóknak, a kívülálló tanúnak vallomásai. Utóbbiak tanúvallomásai alátámasztották amit **Sz.J.** és **P.I.** elmondtak a vádlottnak a vádbeli esetet megelőző fenyegető fellépéséről, hogy a volt élettársával szemben miként gorombáskodott és háborgatta az előzetes letartóztatásból történt szabadulása után, amelyekre elfogadható magyarázatot a vádlott nem tudott adni, mint ahogy arra sem, miért volt nála lecsavart kupakú, benzinnel teli flakon és az öngyújtó, amit a kiérkező rendőrök egyike csavart ki a kezéből, ha kötődésből, ragaszkodásból kereste fel a volt élettársát. Minderre figyelemmel, az elsőfokú bíróság helytálló mérlegeléssel fogadta el **Sz.J.** és **P.I.** tanúk vallomásait a tényállás alapjául.

A törvényszék a rendelkezésre álló elmeszakértői vélemény alapján rögzítette az ítéletben a vádlott személyiségzavarát, ami a büntetőjogilag értékelhető beszámítási képességét nem érinti. A vádlott ittasságának megállapítása szakértői véleményen alapul.

A törvényszék az igazságügyi tűzvédelmi szakértői kiegészített véleményét alapul véve állapította meg, hogy a vádbeli cselekmény helyszínén, a szám alatti épület és a benne lévő ingóságok egészére kiterjedő tűz keletkezhetett volna, amennyiben a vádlott a gyúlékony és robbanásveszélyes motorbenzin keveréket begyűjtja, ami szakszerű beavatkozás esetén is kontrollálhatatlan lett volna.

A fentiekből következően, az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként túlnyomórészt megalapozott történeti tényállást állapított meg. Az 1. tényállási pont kismértékű, részbeni megalapozatlansága azon alapul, hogy rögzítésre került a tűz továbbterjedésére vonatkozó olyan tény is, amelyet a tűzvédelmi szakértő jogi következtetésként fogalmazott meg, nem pedig a helyszín adottságait, jellegzetességeit tekintve, a szakismeretén alapuló konkrét tényekből vezette le, hogy honnan hová terjedhetett volna a tűz, amelynek folyamánként a konkrét veszélye fennállt volna beavatkozás hiányában a több személy élete, testi épsége, nagyobb értékű vagyontárgyak veszélyeztetésének, megsemmisülésének. Ez a részbeni megalapozatlanság azonban kiküszöbölhető volt a másodfokú eljárásban elrendelt szakértői vélemény kiegészítéssel, amelyet az ítéletábra a tárgyaláson tett a bizonyítás anyagává.

Az ítéletábra Némethi László igazságügyi szakértő kiegészített szakvéleményében elemezte azokat a helyszíni körülményeket, amelyekre figyelemmel, a tűznek - a tényállásban írt körülmények között történő okozása esetén - a pusztító hatása olyan folyamatot indított volna el, hogy a teljes házra kiterjed a tűz energiája és beavatkozással sem lehetett volna az áttérjedését a tőle délkeleti irányban 1,2 méter távolságra elhelyezkedő szomszédos épület egészére megakadályozni. Egyéb megállapításait a szakértő az eredeti alap és kiegészítő véleményében foglaltakkal egyezően fenntartotta.

Az ítéletábra a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ítélet 4. oldal hatodik bekezdését a lefolytatott részbizonyítás adataira tekintettel kiegészítette. Az 1. tényállási részbe beemelte, hogy a " ... szám alatti ingatlan északnyugati irányban beépítetlen, attól délkeleti irányban, 1,2 méter távolságra található a szám alatti épület, amely hagyományos épületszerkezettel létesült. Amennyiben a tűznek okozása esetén az kiterjed az épület egészére, és gyenge légmozgás van jelen a számú ingatlan irányába, akkor a tűz a faanyagból készült fedélszerkezeten keresztül áttérjedhetett és beavatkozás hiányában az épület teljes egészére kiterjedt volna. "

A fenti pontosítással az első fokon megállapított tényállás teljes mértékig megalapozottá vált, ezért a Be. 352. § (2) bekezdése szerint, alapját képezte a másodfokú felülbírálatnak, az ítéletábra határozatát erre alapította.

Mindebből az következik, hogy az ítéletábra az első fokú bíróság bizonyítékértékelését és az ehhez fűzött indokolását minden szempontból megfelelőnek tartotta, ezért figyelemmel a felülmérlegelés tilalmára, nem kerülhetett sor a tényállásnak a védelmi indítvány szerinti, a vádlott védekezésén alapuló megváltoztatására, ezáltal a vádlott felmentésére egyik jogcímen sem.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, cselekményének minősítése megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak, a rá vonatkozó jogi indokolás is helytálló.

A szám alatti ingatlanban tartózkodó három sértett halála bekövetkezésének, valamint a közveszély megvalósulásának feltételei, okozati összefüggésben a vádlott magatartásával a vádbeli alkalommal fennálltak. A vádlott ittasan és felindult állapotban rátört a sértettekre, nyitott üvegben motor-benzin, gyufa és öngyújtó volt nála, a jelenlévő három sértett között különbséget sem téve kijelentette, hogy rájuk gyújtja a házat, mindannyian meg fognak halni. **P.I.**-al történt dulakodás

közben a kezében lévő nyitott palackból a benzin kiömlött, rákerült a sértett ruházatára, a vádlott elővette az öngyújtót, amit azért nem tudott meggyújtani, mert a kimerő rendőrjárőr kicsavarta a kezéből. Ezek a körülmények és a vádlott kijelentései alátámasztják, hogy szándékosan akart a sértettek életére törni, cselekménye azonban nem jutott el az emberölés bűncselekményének kísérleti szakáig, de az élet kioltásának, mint célzott eredménynek véghezviteléhez a feltételeket biztosította.

Amennyiben a tűz és robbanásveszélyes benzin a vádbeli alkalommal begyullad, visszafordíthatatlanul kiváltja a tűz pusztító hatását, amely olyan égési folyamatot alakított volna ki, hogy fennállt az áttérjedésének a reális lehetősége a szomszédos, délkeleti irányban lévő épület egészére is, ezáltal nemcsak a három sértett, hanem több meg nem határozható számú személy élete-testi épsége került volna veszélybe, illetve nagy értékű vagyoni javak megsemmisülésének veszélye.

Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan állapította meg a vádlott terhére az emberölés előkészületének büntetést és a közveszély okozás előkészületének büntetést, valamint a súlyosabb bűncselekményekkel anyagi halmazatban a zaklatás vétségét is. Utóbbi bűncselekményt a vádlott a tényállásban írt, volt élettársát napi rendszerességgel háborgató magatartásával valósította meg.

Megjegyzni az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság az előkészületi bűncselekményeket az ítélet rendelkező részében pontatlanul nevezte meg. A törvényi megnevezésükből az következik, hogy a vádlott nem az emberölés büntetése előkészületében és a közveszély okozás büntetése előkészületében, hanem fordítottnak, emberölés előkészületének büntetése és közveszély okozás előkészületének büntetése bűnös.

A büntetés kiszabásánál az ítélet tábla egyetértett a fellebbviteli főügyésznek az első fokon kiszabott büntetés súlyosítása mellett felhozott érvelésével.

Az emberölés és a közveszély okozás bűncselekményeknek az előkészületi cselekményei is büntetendők a társadalomra veszélyességük miatt. A vádlottal szemben e két büntetés és a zaklatás vétsége miatt, a kiszabható halmazati büntetés középmértéke négy év hat hónap, amelytől több mint két évvel elmaradó tartamú szabadságvesztés súlytalan, ezért a tetтарыnyos büntetési elv szem előtt tartásával indokolt a súlyosabb büntetés kiszabása. Ahogy a fellebbviteli főügyész is hivatkozott rá, az első fokú bíróság által csak súlyosító körülmények kerültek feltárára, enyhítő tényezőt a vádlott javára nem lehetett figyelembe venni. A vádlott 2015. június 2-án szabadult az előzetes letartóztatásból, ezt követően július 29-ig tartó időszakban, próbaidő alatt követte el a zaklatás bűncselekményét, ami alátámasztja, hogy nemcsak a nevelő jellegű korábbi elítélésének, de még az ellene indult büntető eljárásnak sem volt rá nézve visszatartó hatása. A vádlott esetében mindegyre figyelemmel, a büntetési célok mindenképpen csak súlyosabb büntetés kiszabásával érhetők el.

Ugyanakkor az ítélet tábla személyi oldalról a vádlott elnehezült életkörülményeit és az általa elkövetett bűncselekményeknek a konkrét következményét is értékelte. A büntetés kiszabásánál figyelembe vette azt is, hogy a vádlottat a volt élettársa felé kivetített érzelmei, kapcsolatuk rendezésének vágya motiválta, amelynek megoldása volt helytelen. Az ítélet tábla valamennyi büntetés kiszabási tényezőre tekintettel, a szabadságvesztés tartamának a középmérték alatt maradó súlyosítását és ehhez igazodva, a mellékbüntetés tartamának felemelését látta indokoltnak.

A fentiekből következik, hogy a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a vádlott bűnösségének fokára figyelemmel, az enyhítésre irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság valamennyi első fokon felmerült bűnügyi költséget elszámolta és annak viseléséről helytállóan rendelkezett. A járulékos döntése annyiban nem megfelelő, hogy számítási

hiba folytán a vádlottat terhelő összeg elírást tartalmaz, amit az ítéletábra kijavított. Az első fokon felmerült bűnügyi költségéből a vádlott helyesen, 393.452.- forintot köteles megfizetni.

Az elsőfokú ítéletet az ítéletábra a rendelkező részben írtak szerint, a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kirendelt védő jelenléti díjával és útiköltségével, a tűzvédelmi szakértő díjával kapcsolatban a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Győr, 2017. március 28.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Németh Balázs sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 2016. június hó 16. napján kihirdetett 4.B.335/2015/21. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Győr, 2017. március 28.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: